

CHTĚŠL JSEM SE NADECHNOUT

Neděle, 10 prosinec 2017

Mé povídání vyprávění tragikomické historky z prostředí regionální redakce v době mého tamějšího působení. Podlehli jsem vábení paní šéfredaktorky a tím i vábení nádherné práce v novinách. Šéfredaktorka odcházela na odpočinek, šéfkoda, tato úžasná dáma měla hodnou naučila. Nahradil ji nejstarší kolega z redakce, a jeho uvolněná idle začala hostit můj zadek. Štěstí na stála na mé straně...

Proti mému stolu seděl nejzkušenější redaktor. Příklad jmění není důležitý a ani si ho nemohu pamatovat, protože redakci znalo pouze: Méo sem, Méo tam. Tudiž i mně se představitel "Jsem Méa a vítěz". Začínal jsem tím, co mi bylo blízké - články, povídání, fotky i kresby o prostředí, i o městě a jeho okolí. Nechyly, brouci, ptáci a chráněné byliny. Můj vstup mezi novináře byl úspěšný. Příklad kladné ohlas mne uvedlo a zajistilo tu cestu, patřící mezi skvělou partu. Méa nebyl škrta s chutí mě zasvěcoval do tajů dobré novinářiny. Kam se šly semestry žurnalistiky hrabaly na jeho rady. Dost jsme spolupracovali a tak pomalu ale jistě se nás stávali sešraní parťáci a přátelé. Příkladství trvalo i mimo redakci. Občas nás bylo vidět na kulébru nebo jak si vychutnáváme dvě deky červeného. Naše holky to vzaly víc doopravdy. Znáte to! Potulky a lustrace obcházely s hadičkami, botičkami a nemohla chybět kavička s dortíkem. Není divu, že jsme se navštívili. J zahrada by mohla docela povídat. Jojo, jsem kluk ukecanej. Hned to napravím; Vše bylo, dá se říci, v normě. A jednou.. to jsme zůstali v redakci déle, přískota, sedl si na desku mého stolu a řekl: "Čeče, kamaráde potěboval jsem se nadechnout a tak jsem se nadechl! ... A divně se culil, krčil rameny a lezlo to z něho jako z chlupaté deky: "Zamiloval jsem se do mladé holky, bože, to je krásná! Umím jak bulík a myslím na jeho ženu. Kontruju: "A Vanda o tom ví? A je to fér? Má krásnou a bezva babu, tak co blbneš!";

Culí se ale jen a mumlá stále dokola; "Potěboval jsem se nadechnout!"; Druhý den ráno jen tak představitel na mne houknul: "Podávám žádost o rozvod". Víc už za celý den nepadlo ani slovo. Jen jsme na sebe dělali ksichty, na víc jsme neměli, tak jsme se ksichtili. Nekecal a ty papíry podal. Doma na mne nemluvil ani stá. Žena byla přesvědčená, že ve vím a jeho (kozla smradlavého), jen kryji. Raději jsem se držel hesla "zlato"; "Esem vášnivý opadly. S Vandou se opřelo dalo mluvit a náš; Méa se stal tátou. Vytahanej svetr a manžestráky vyměnil za padnoucí oblek. Slušelo mu to pacholkovi. Představitel chodit na kulébru a o vínku ani nemluvil. Stále byl v jednom kole. Do redakce chodil utahanej jak pes. Na přední úst jen utrousil: "Čeče, kamaráde, začal sem i bít. Někdy jak mne to všechno zmáhá. Mladá holka, děcko, práce... to všechno, se třeba jako zvládá"; Netrvalo dlouho a ráno představitel do redakce. Během dopoledne volali ze špitálu, že náš; Méa zkolaboval. Srdíčko. Méu jsme všichni oplakali, na rozloučení představitel asi tisíc lidí. Byl oblíbený a bezva chlap.

Stá po Méovi dostal novou posilu - novou redaktorku. Mladá, ambiciózní a docela šikovná. S moderním pohledem na svět. Chtěl jsem začal pomalíčku se měnit k obrazu božímu, tedy k obrazu nové kolegyně. se jako Marta. Potkali jsme si a já jí říkal Marti. Světe div se, každým den jsem se holil, vždy už nosil košili a šel já v začal i bít. Někdy jaké to kílíčko jsem nechal v potu i v parku a u Martinky jsem stoupl v ceně. Bylo nasnadě, že manželka bude mít na můj nový přístup k životu jiný názor než Marti. Ubíhl nějaký ten pátek, a v redakci (up sám) bylo nutné zůstat déle. Můj pracovní den se protáhl. Těsně před nocí otvíráme dveře bytu a - a nestačími ani říci, ani ten popel. Slovo si vzala manželka: zda jsem Marti doprovodil domů, když jsem nyní ten gentleman, zda též s beru záporný příklad z chudáka Médi a zda ji sepisují rozvodové papíry? Musel jsem moji milou chotici obejmutím a polibkem zastavit. S pusou od ucha k uchu ji vezmu kol pasu, přitisknu a říkám: "Hlupáčku, Marti je docela bezva holka, docela fajn kolegyně, ale TY jsi moje zlato a kromě toho nejlepší, co mne mohlo v životě potkat. Ale jedno tajemství ti prozradím: slečna Martina je lesbička, tak hlupáčku můj, žádný strach před mladou kolegyní..." Nakonec všechno dopadlo, ale co scházelo k nevratnému;